

AS VREA SA FIM TIGANI

STOMFF ANDREI AUREL

AȘ VREA SĂ FIM ȚIGANI

Aș vrea să fim țigani și șatra mea
Cu șatra ta să fie-n dușmănie.
Să ne iubim, fugind peste câmpie,
Pe doi cai albi, țințați cu câte-o stea,
Și să simțim cum zarea ne adie
Cu vânt de toamnă, coborând din nori,
Pe aripe nesfârșite, de cocori.

De-am fi țigani, ca într-o poezie,
Nu ne-am dori mai mult decât avem,
O stea, un drum, și dragostea, blestem
Mai dulce decât orice fruct oprit.
Să mă iubești, doar eu să-ți fiu iubit,
Și-albastrul cer, a noastră catedrală,
Să ne vegheze dragostea carnală
Și să-ne-ascunda de priviri haine
Și de ispite, strecurând străine,
Fier înroșit în sufletele noastre,
Și doar aripă păsării maiastre,
Să ne mângâie frunțile senine.

Să fim mai liberi decât însuși vântul,
Să ne iubim și să iubim pământul
Cum doar țiganii știu să-l mai iubească,
Ca pe-o eternă vatră părintească,
Cu focuri, cu căruțe, coviltire,
Cu buze însetate de iubire,
Cu hoți de cai și bani de-argint în plete.

Cum te-aș iubi atunci, pe îndelete,
Ți-aș mângâia obrazii, gâtul, sânii,
Nu ne-ar păsa dacă în jur, nebunii,
N-ar înțelege bucuria noastră.
Nedespărțiți de nici o mare-albastra,
Noi ne-am iubi mai mult de-o veșnicie.

Aș vrea să fim țigani și șatra mea,
Cu șatra ta să fie-n dușmănie,
Să ne iubim fugind peste câmpie...